

versitetsqvæsturen om for Fremtiden nøie at paasee, at alle Uregelmæssigheder i Henseende til Anvendelsen af Statskassens Tilskud til Døbstummes Dplærelse i Døbstummestolen efter Talemethoden undgaaes." Denne Udtalelse, som her er fremkommen fra Ministeriet, kunde synes at indeholde en Dabel imod Manden, som om der ved hans Underviisning og ved den Benyttelse, som fra hans Side har fundet Sted af de Midler, som fra Statens Side ere stillede til hans Raadighed, er begaaet Uregelmæssigheder. Dette er imidlertid saa langtfra Tilfældet, at tværtimod hans Regnskab har udvist den allerstørste Overensstemmelse mellem Bevillingen og den Anvendelse deraf, som er bestemt, og han vides forøvrigt ikke at have gjort sig skyldig i nogen Uregelmæssighed med Hensyn til Anvendelsen af disse Beløb. Den eneste Uregelmæssighed, der foreligger, er fremkommen fra Ministeriets Side, idet et overskydende Beløb af 36 Rd. 28 $\frac{1}{2}$ for det Finantsaar, som Beretningen her taler om, og et senere overskydende Beløb paa 49 Rd. 38 $\frac{1}{2}$, som paa Grund af særegne Omstændigheder ikke var kommet til Brug, var af Ministeriet selv ved en særegen Resolution blevet tilstaaet Kelder som ekstraordinært Honorar, og Ministeriet siger selv, at det gjorde dette paa Grund af, at Kelder med stor Velvillie havde modtaget et Antal Elever ud over det Antal, som Staten egentlig betaler for. Jeg kan derfor ikke skjønne rettere, end at Ministeriet ved at udtale sig saaledes, som det har gjort, nemlig "at alle Uregelmæssigheder i Henseende til Anvendelsen af Statskassens Tilskud til Døbstummes Dplærelse i Døbstummestolen efter Talemethoden undgaaes for Fremtiden," har kastet en Skygge paa dette Institut, som det aldeles ikke fortjener, idet der derved kunde være udtalt Dabel over, at Bevillingen ikke var bleven benyttet paa rette Maade, men det er efter min Anskuelse aldeles feilagtigt, hvis en saadan Bebreidelse skulde ligge i denne Udtalelse. Men jeg skal nu rette en endnu stærkere Bebreidelse imod Statsrevisionen i Anledning af den Udtalelse, som den har fundet sig foranlediget til paa Side 132 i Beretningen. Som det vil erindres, var Statskassens Tilskud til de 30 Elever beregnet saaledes, at de 60 Rd. for hver

Eleve beles saaledes, at de 10 Rd. lægges til de 140 Rd., som Communerne betale for Forpleining, og de 50 Rd. gives til Underviisningshonorar og til Lægehjælp, Bøger, Materialier osv. Nu er det forekommet Statsrevisionen, at man ikke havde fulgt denne Regel, idet den har fundet et Bilag Nr. 49 ved Regnskabet, som indeholdt Proposition fra Kelder angaaende et ganske enkelt Tilfælde. Det foreliggende Tilfælde bestod deri, at der i Skolen var bleven indsat en blind, stum og tunghør Døbtot, til hvis Opdragelse der var givet et Honorar paa 322 Rd. aarligt af det kongelige Døbstummeinstituts Fond, Skjellsfjor Commune og Selskabet „Rjæden" i Forening. Af disse 322 Rd. bleve de 20 Rd. 80 $\frac{1}{2}$ maanedlig anvendte til Pleie, de 6 Rd. maanedlig til Anskaffelse af de nødvendige Apparater i dette specielle Tilfælde, hvorimod Intet blev anvendt til Honorar for Underviisningen. I Anledning af denne Ordning for dette ganske særegne Tilfælde, som af Kelder var foreslaaet, meente Statsrevisionen, at der mulig kunde være Tale om, at der i et enkelt Tilfælde kunde blive erlagt 120 Rd. aarlig for Forpleining, derimod 80 Rd. for Underviisning, saaledes at altsaa Statskassens Bidrag, 50 Rd., Altsammen blev anvendt til Underviisning, ja, at der endog blev lagt 20 Rd. hertil til af Forpleiningshonoraret, for at Underviisningshonoraret kunde stige højere. Ministeriet gjorde i sin Besvarelse opmærksom paa, at der ikke var steet Andet ved denne Bevillings Anvendelse, end hvad der var foreskrevet, saaledes at det var aldeles overensstemmende med Bevillingen, at Summen var bleven benyttet; men desuagtet beklagebe Statsrevisionen, at Ministeriet ikke havde fundet Anledning til at berøre dette Punkt, som Revisionen havde gjort opmærksom paa, nemlig at man havde frygtet for, at de 150 Rd., som ved Bevillingen forudsattes at skulle gives som Forpleiningshonorar, vare blevene nedsatte til 120 Rd. Derved maatte man komme til at antage, at de Døbstummes Forpleining maatte blive forringet, naar det saaledes kunde tillades Bestyreren for Institutet at forøge det for Underviisningen betingede Honorar udover det eengang fastsatte; og, siger Revisionen, der kunde saaledes